Бродвамъ, — дувамъ. г. много гр. и условенъ отъ бродъ.

Бродене ср. 1) газене водя, рѣка; истичване бродеч. 2) ходене на горѣ надолу, скитане, 3) растиване, тъсене идещо.

Бродникъ, м. 1) магесникъ, омайникъ, гъзбоядурия, 2) вѣщеръ, (вѣщикъ, геров.) гъчъ, дурадидурия. 3) врачръ, гледачъ; обаяникъ.

Бродница ж. магесница, омайница, вѣщица, вѣщерица, врачка, врачрица, баячка, гледачка. На бродъ тъ е ди бродница, съ краче водата затрѣла, въ скута си снела идеща, въ рѣшето сбрала звѣзди.

Бродувамъ, в. бродвимъ.

Бродъ, м. место тъпато ~~на дене~~ дѣ то може да се гази ~~да~~ ~~дене~~ ~~дѣ се минува въ за~~ ~~дене~~ някоя рѣка, да се минува прѣзъ нея. „Дълбока вода бродъ идма, худава мома родъ идма.“

Бродъ, нѣмъ — дмъ, гл. д. 1) газя ~~рѣка~~ минувамъ ~~на~~ някоя рѣка. 2) дирѣ, търсѣ, растиквамъ за идещо. 3) ходѣ на самъ на тамъ, рѣ се, мутамъ се, скитамъ се. 4) навирдамъ, навъсрѣвамъ. „Бре що бѣ казалъ Гозъ Котелъ. Всичко кръшнулъ го небе, нелъ барчалъ го нетала, нелъ го сѣдя не свѣ, често го бродилъ мала та.“

Вагабонтъ

чатакъ

Бродене, ср. отъ бродъ, четене едно по едно.

Бродница, ~~ср. в бродница~~ ср. 1) ~~едно~~ зърно, или каквото, или колчо може да се мине. 2) счбр. мъчисто ~~напръсано на ни~~ ка отъ ж. рода отъ нѣколко тъкмѣ зърна или мъчисто нанизани на нѣщо, по колчо някоги бродеи покоми тѣ си набоцкани. ~~Бро~~ Бродница, кахлибарена бродница. ~~Бро~~ ~~мъчисто бродница~~, колчо е въ употребение у калугерите, и колчо виждаме зърна или мъчисто нина въ злове, ~~бодеана~~ ~~бродница~~ ~~кахлибарена водница зрн.~~ 3) прен. нарѣчъ бродница единъ дървенъ стръ (болатъ) направенъ за дим дига водата на високо. ~~събр.~~ бродници мн. употрѣбява се събирително и само въ множ. число. кахлибарени бродници. Брос бродницата, прѣнос. нанизвамъ ~~на~~ на работа; ~~нанизвамъ~~ или се набѣвамъ за идещо; ~~нанизвамъ бродницата~~ ~~прѣн~~ гладувамъ, като идма каквода ямъ нанизвамъ се на работа жегле бродницата.

Бродничар колчо прави или продава бродници

Бросенъ, на, но, — ний, прч. ср. отъ брося четенъ. „Кѣкъ фде и бросено“ (сѣдо). Найнайте се имане, бросено. 1) небросано.

Бросенье —

Бродавъ, ва, во, вли, чрѣтавъ, ситанчявъ, нарушенъ. Геров. ребатъ, тъсъръ, 2) лукавъ

Бродженица ж. вѣщетворение на болдъвта червенъ вѣтъръ, урбанецъ, — ~~ка~~ ~~ка~~ ~~ка~~